

Trecut-au Anii

Flavius Laurian Duverna

Trecut-au Anii...

Trecut-au anii rînd pe rînd
Și-adăugându-se la număr,
Când îi privești peste umăr
Te întrebi: - Atâția-s, când,
Pe cale de neîntors s-au dus
Cu bucurii scumpe-n apus?

Și tot gândind la numărare
Azi mi se pare c-au zburat,
O! Așa de tainici, și-au lăsat
În mersul vremii trecătoare
Amintiri, ce trec prin spații,
Trezindu-mi în suflet vibrații.

Trecut-au anii, luând cu ei
Din zorii scumpi ai tinereții
Cel mai drag tablou al vieții,
Misterul sacru al Dragostei
Cu forța lui de vervă plină,
Spre-a gloriei culme Divină.

Și dacă ani trecând s-au dus
Credința-n suflet mi-a rămas
Pân-voi ajunge odată acas' -
În țara-mi sfântă cea de sus
Unde doar Dragostea va fi,
Și unde cei sfinți... vor locui.

Flavius Laurian Duverna